

Temps líquids

En els darrers decennis, el món ha patit una transformació profunda: hem entrat de ple en el que Bauman anomena l'època líquida, marcada per una enorme incertesa i canvis accelerats. En aquest marc, els individus hem deixat de sentir la protecció de les institucions i intentem afrontar en solitari uns reptes totalment nous sense tenir cap punt de referència. Aquest es el text que es llegeix a la portadeta del llibre "Temps líquids" traduïda al català el 2007 i escrita el 2006 per Zygmunt Bauman, sociòleg jueu nascut a Polònia, de 88 anys, i avui professor emèrit de la universitat de Leeds (Anglaterra).

En tota la seva obra però especialment en "Temps líquids" el seu autor fa una anàlisi punyent del món contemporani, lamentant la subjugació de la política al poder econòmic i que els ciutadans ens haguem endeutat amb la innocència d'haver-nos deixat entrapar pel consumisme desmesurat, abocats a un individualisme que contradiu l'antiga aspiració il·lustrada a la felicitat col·lectiva, davant de les exigències d'adaptació a uns canvis constants: la modernitat líquida. La identitat, els vincles afectius, els valors, el temps, l'art i, al capdavant, la vida naufraguen en un món líquid sotmès a una transformació incessant. A parer de Bauman, el problema és que el poder real que controla les nostres vides

és global mentre que els polítics encara pensen i actuen com si fos local. Considera que la sobirania dels estats és un concepte zombi que fa creure que està viu, però que està mort. Per això, creu que s'han d'unificar lleis i sobretot que la política recuperi poder en detriment de la tirania dels mercats.

Temps líquids, potser ja gasosos, per que sembla segur i estable, per què les estructures econòmiques, socials i també les polítiques, estan en procés de transformació. No ens trobem davant d'una època de canvi, sinó que ens enfrontem a un veritable canvi d'època, i per tant res s'assembla a les conegudes i patides crisis anteriors. Amb tot, i probablement, estem vivint el que en altres temps van viure els nostres avantpassats que es van haver d'enfrontar amb temps també líquids, davant canvis revolucionaris que alteren, transformen, provoquen mutacions radicals dels sistemes d'organització social i política, de les maneres de pensar i d'actuar, de les relacions entre els humans i el nostre planeta. Com que tot indica que estem en un veritable canvi d'època hem de pensar també que en aquets escenari tot es possible, fins i tot allò que junts, siguem capaços de imaginar, somiar, desitjar, voler, construir, compartir...